

יחידת הוראה לחג השבועות לכיתה א'

כל הזכויות שמורות לרשת מילים, 0543222201

נִשְׁמוֹת הַחַג

לַחַג הַשְּׁבֻעוֹת יֵשׁ כַּמָּה שְׁמוֹת מִיְחָדִים,
וְכֻלָּם מְסַפְּרִים עַל הַמְּשָׁמְעוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַחַג.
הַשֵּׁם הָרִאשׁוֹן הוּא "שְׁבֻעוֹת" - כִּי סוּפְּרִים שִׁבְעָה שְׁבֻעוֹת
מִלֵּיל הַסֵּדֶר עַד הַחַג. כָּל יוֹם סַפְּרָנוּ, סַפְּרָנוּ, הִמַּתְנוּ וְהִתְכוֹנְנוּ
לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.
שֵׁם שֵׁנִי הוּא "חַג הַקִּצִּיר" - כִּי בַּחַג הַזֶּה קוֹצְרִים אֶת תְּבוּאֹת
הַחֹטָה בַּשָּׂדוֹת. הַקִּצִּיר מְזַכֵּיר לָנוּ לְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל מָה שֵׁשׁ
לָנוּ.
שֵׁם שְׁלִישִׁי הוּא "יוֹם הַבְּכוֹרִים" - כִּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיוּ מְבִיאִים
פִּירוֹת רִאשׁוֹנִים, בְּכוֹרִים. הָאֲנָשִׁים הָיוּ מְבִיאִים אוֹתָם בְּשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה.
שֵׁם רְבִיעִי הוּא "מִתֵּן תּוֹרָה" - כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה
מִהֶקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ: "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"
בְּאַהֲבָה.
וַיֵּשׁ גַּם שֵׁם חֲמִישִׁי - "עֶצְרֶת" - שֶׁמֶסְמֵל שְׁהַחַג הוּא סִיּוֹם לַחַג
הַפֶּסַח, כְּמוֹ סִגְיָה יָפָה לְסִיפּוֹר הַיְצִיאָה מִמִּצְרַיִם עַד קְבֻלַּת
הַתּוֹרָה.
כָּל שֵׁם מְלַמֵּד אוֹתָנוּ מִשְׁהוּ שׁוֹנָה - עַל הַסְּפִירָה, הַתּוֹרָה,
הַפִּירוֹת, הַהוֹדָיָה וְהַקִּצִּיר.

נִשְׁמוֹת הַחַג

1. מֶהוּ הַשֵּׁם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג הַשְּׁבִיעוֹת? וּמֶה מִשְׁמְעוֹתוֹ?

2. לָמָּה קוֹרְאִים גַּם לַחַג - "חַג הַקִּצִּיר"?

3. מָה הָיוּ עוֹשִׂים בְּיוֹם הַבְּכוֹרִים?

4. מָה אָמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִתַּן תּוֹרָה?

5. מֶהוּ שֵׁם הַחַג שֶׁמֵּרָאָה שֶׁהוּא סִיּוֹם לַחַג הַפֶּסַח?

6. אֵיזָה שֵׁם אַתָּה/אַתְּ הֵכִי אוֹהֵב/ת? וּלְמָה?

מִנְהַגֵּי חַג הַשְּׁבִיעוֹת

בַּחֹג הַשְּׁבִיעוֹת יֵשׁ לָנוּ מִנְהָגִים יְפִים וּמִיָּחָדִים.

כָּל מִנְהָג מִזְכִּיר לָנוּ מִשֶּׁהוּ חָשׁוּב וּמִיָּחָד מֵהַסְפּוּר שֶׁל הַחֹג.

אֶחָד הַמִּנְהָגִים הַמְפָּרְסָמִים הוּא אֲכִילַת מַאֲכָלֵי חֶלֶב -

כִּגוֹן עוֹגַת גְּבִינָה, לֶזְנִיָּה, פִּיצָה וּבְלִינְצִים טְעִימִים.

זֶה מִזְכִּיר לָנוּ שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָדִין לֹא יָדְעוּ לְהַכִּין בָּשָׂר בָּשָׂר כְּשֶׁקִּבְּלוּ אֶת

הַתּוֹרָה. סִבָּה שְׂנִיָּה לֶאֱכִילַת מַאֲכָלֵי חֶלֶב, הִיא שֶׁהַתּוֹרָה נִמְשְׁלָה לְדָבָשׁ,

וְהַפָּסוּק "דָּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ" מְרַמֵּז עַל אֲכִילַת מַאֲכָלֵי הַחֶלֶב.

סִבָּה נוספת לֶאֱכִילַת מַאֲכָלֵי חֶלֶב הִיא שֶׁבַעַת אֲכִילַת מַאֲכָלֵי בָשָׂר מִתְּכַהִים

חוֹשִׁינוּ וְאָנוּ נַעֲשִׂים עֲיִפִּים, וְאֲכִילַת הַבָּשָׂר תִּכְבֵּיד לָנוּ עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה כָּל

הַלֵּילָה. מִנְהָג יָפֶה אַחֵר הוּא לְקַשֵּׁט אֶת הַבָּתִּים וּבֵית הַכִּנּוֹסֶת בַּפָּרָחִים

וְעֵנָפִים.

לָמָּה? כִּי הַמִּדְבָּר שְׁסָבִיב לְהֵר סִינִי נִפְלְאִים הָיוּ!

הֵר סִינִי הַפָּרִיחַ לְכָבוֹד מִתֵּן תּוֹרָה - כֵּךְ אָמְרוּ חַז"ל.

יֵשׁ שְׁנוֹהֵגִים לְהַשְׁאֵר עֲרִים כָּל הַלֵּילָה וּלְלַמּוֹד תּוֹרָה, כִּמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שֶׁהִתְכוֹנְנוּ לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּשִׁקְדָּה וּבְזְרִיזוֹת. הַמִּנְהָג נִקְרָא: תִּיקוֹן לֵיל

שְׁבִיעוֹת.

בַּבֹּקֶר קוֹרְאִים בְּבֵית הַכִּנּוֹסֶת אֶת מַגֵּלַת רוּת, הַמְּגִלָּה מְסַפֶּרֶת עַל רוּת

שֶׁבָּחָרָה בַּעַם יִשְׂרָאֵל וּבְאַלְקִיו - כִּמוּ שֶׁאֲנִיחֵנוּ בְּחֶרְנוּ בַּתּוֹרָה בְּמִתֵּן תּוֹרָה.

הַמִּנְהָגִים הָאֵלֶּה מְחַבְּרִים אוֹתָנוּ לַחֹג, וּמִזְכִּירִים לָנוּ אֶת הַיּוֹם הַמִּיָּחָד שֶׁנָּתַן

לָנוּ ה' אֶת תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה.

מִנְהָגֵי חַג הַשְּׁבִיעוֹת

1. אֵיזָה מֵאֲכָלִים נוֹהֲגִים לֶאֱכֹל בַּחַג הַשְּׁבִיעוֹת?

2. לָמָּה אוֹכְלִים דּוֹקָא מֵאֲכָלֵי חֶלֶב?

3. מָה נוֹהֲגִים לַשִּׁים בְּבֵית הַכִּנּוֹסֶת וּבִבְתִּים?

4. מָה עוֹשִׂים בַּלַּיִל שְׁבִיעוֹת?

5. אֵיזוֹ מְגִלָּה קוֹרְאִים בַּבֶּקֶר שֶׁל שְׁבִיעוֹת?

6. אֵיךְ מִנְהָגֵי הַחַג מַעֲזָרִים לָנוּ לְהִתְקַשֵּׁר לַחַג?

מה חוגגים בחג השבועות ולמה?

חג השבועות הוא חג משמח ומיוחד במינו.

זה לא רק סוף ספירת העמר - זה יום שבו קרה משהו גדול בהסטוריה של עם ישראל.

בחג השבועות חוגגים את מתן התורה, כשה' נגלה לכל עם ישראל על הר סיני ונתן לנו את תורתו.

התורה היא ספר מיוחד, מלאה במצוות והנהגות, ספורים והוראות לחיים.

לפני זה, היינו עם חפשי, אך ללא תורה. עכשו, יש לנו דרך - כיצד להיות אנשים טובים, לכבד את ההורים, לא לגנוב, לא לשקר ולהיות נכונים לעזור.

אחרי שיצאנו ממצרים, בחג הפסח, אנו התחלנו לספר את ספירת העמר, עד לקציר החטים. עד לעמר הראשון. אנו סופרים שבועה שבועות מלאים עד לחג השבועות ולכן השם "שבועות" מזכיר לנו את הספירה הזו.

אנחנו גם חוגגים את התודה על פירות האדמה - בימים שהיה בית המקדש, היו מביאים בכורים - פירות ראשונים - ואומרים תודה לה'.

מה חוגגים בחג השבועות ולמה?

1. מה היה הדבר הגדול שקרה בחג השבועות?

2. למה התורה חשובה לנו?

3. מה עשו בני ישראל שבועה שבועות במדבר?

4. איך קראו לפרות שהיו מביאים למקדש?

5. איזה שם של החג מזכיר את הספירה?

6. אילו דברים חוגגים בחג השבועות?

ריב הקהרים

כִּשְׁהִי רָצָה לָתֵת תּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, כָּל הַקְּהָרִים רָצוּ שֶׁתּוֹרָה תִּנָּתֵן עֲלֵיהֶם. הָרַקְרָמוֹן אָמַר: "אֲנִי הֵכִי גְבוּהָ! תָּנוּ לִי אֶת הַתּוֹרָה!" הָרַקְרָמֶל אָמַר: "עָלִי גִדְלִים פִּירוֹת וּפְרָחִים יָפִים! אֲנִי הֵכִי יָפָה!" הָרַקְרָמֶל אָמַר: "אֲנִי חֲזָק וְגָדוֹל! בָּחֲרוּ בִּי!" אָבֵל הִ' בָּחַר בְּהָר סִינַי הַקָּטָן. לָמָּה? כִּי הָרַקְרָמֶל הָיָה צָנוּעַ. הוּא לֹא אָמַר שֶׁהוּא הֵכִי טוֹב. הוּא לֹא הִתְגָּאָה. הִ' אוֹהֵב אֲנָשִׁים צָנוּעִים. לָכֵן הוּא בָּחַר בְּהָר הַצָּנוּעַ. הַסִּפּוּר מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁצָּנוּעוּת זֶה יָפָה.

מָה הַסִּפּוּר מְלַמֵּד אוֹתָנוּ?

הַסִּפּוּר מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁהִ' אוֹהֵב אֲנָשִׁים צָנוּעִים. צָנוּעוּת זֶה שֶׁלֹּא מִתְגָּאֵים. לֹא אוֹמְרִים שֶׁאֲנֵחֵנוּ הֵכִי טוֹבִים. כְּמוֹ הָרַקְרָמֶל שֶׁהָיָה קָטָן וְצָנוּעַ. כְּשֶׁאֲנֵחֵנוּ צָנוּעִים, מִתְחַשְּׁבִים, לֹא מִתְגָּאֵים, וְעֲנוּיִם, אֲנָשִׁים אוֹהֲבִים אוֹתָנוּ. גַּם הִ' אוֹהֵב אוֹתָנוּ.

ריב הקהלים

1. מָה הָיָה הַדָּבָר הַגָּדוֹל שֶׁקָּרָה בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת?

2. לָמָּה הַתּוֹרָה חֲשׁוּבָה לָנוּ?

3. מָה עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּעָה שְׁבִיעוֹת בַּמִּדְבָּר?

4. אֵיךְ קָרְאוּ לַפִּירוֹת שֶׁהָיוּ מִבִּיאִים לַמִּקְדָּשׁ?

5. אֵיזָה שֵׁם שֶׁל הַחַג מְזְכִיר אֶת הַסְּפִירָה?

6. אֵילֹו דְּבָרִים חֻגְגִים בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת?

ריב הקרים

בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם נִשְׁמָעָה הַבְּשׂוּרָה:
הָאֵל עוֹמֵד לָתֵת אֶת הַתּוֹרָה!
הַטֶּקֶס יִהְיֶה מְפָאָר וּמְהֻדָּר,
הַתּוֹרָה תִּנָּתֵן עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הָר.

בְּאִיזָה הָר יִבְחַר הָאֵל לָתֵת אֶת הַתּוֹרָה לָעָם יִשְׂרָאֵל?

פָּתַח הָר חֲרָמוֹן בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:
"אֵין תַּחֲרוֹת, כִּי אֲנִי הָרֹאשׁוֹן!
בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי הַגְּבוּהַ מְכֻלָּם,
נִצָּב בְּצָפוֹן, נָשָׂא וָרֵם.
בַּחֲרֹף עוֹטָה שְׁמֵלֶת כְּלָה לְבָנָה,
עָלִי תִנָּתֵן הַתּוֹרָה בְּרָנָה!"

עָנָה הָר הַמּוֹרִיָּה: "אֵין לָךְ בּוֹשָׁה??
מִי צָרִיךְ גְּבוּהָ? חֲשׂוּבָה הַקִּדְשָׁה!
אוֹתִי הָאֵל כָּבֹד בָּחַר בְּעֶבֶר
כְּשֶׁהוֹרָה לְאַבְרָהָם לַעֲקֹד אֶת בְּנוֹ הַיָּקָר.
אֲנִי מֵיָחָד וְגַם כָּבֹד מְקֻדָּשׁ,
בְּעֶתִיד יִבָּנֶה עַל רֹאשִׁי הַמְקֻדָּשׁ!"

מִיָּד אַחֵר כָּךְ הִכְרִיז הָר הַכְּרִמָּל:
"הֵלֹא מִמְּנֵי כָּל אֶחָד מִתַּפְּעַל.
צוּפָה אֲנִי אֶל יָם כָּחַל וְעֶמֶק,
וְרֹאשִׁי מְעֻטָּר תָּמִיד בִּזְרָק.
אִם עָלִי תִנָּתֵן הַתּוֹרָה לָעָם
הַמְּעֻמָּד הַקָּדוֹשׁ יִזְכָּר לְעוֹלָם!"

רִטוֹן הַר תְּבוֹר וְהַחַל לְקַטֵּר:
”אִם אַתָּה הַנִּבְחָר - אֲנִי מִתְפַּטֵּר!
אֲנִי בָמָה גְבוּהָה בְּסִבְיָה שְׁטוּחָה,
עַל רֹאשֵׁי הַטֶּקֶס יִזְכֶּה לְהַצְלָחָה,
וּלְרִגְלֵי מִשְׁתַּרְעַ עֶמֶק יִזְרְעָאֵל,
שֶׁם יוּכַל לַעֲמֹד כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.”

רַק הַר סִינִי עָמַד לוֹ בַּצֹּד
וְאָמַר בְּלִבּוֹ: מָה בִּי מִיָּחָד?
אֵין עָלַי פְּרֻחִים, אֶף לֹא שֶׁלֵּג לָבוֹ,
וּבִקְיִץ הַחֹם בִּי לוֹהֵט כְּכַבָּשׁוֹן.
פְּסָגָתִי צָחִיחָה, אֲנִי נִמּוּךְ קוֹמָה,
מִקּוֹם מִשְׁכָּנִי הוּא בֵּלֵב הַשְּׁמָמָה.

אֵין סֶפֶק כִּי אֵינִי רָאוּי וּמִצְלָח, לְטֶקֶס הַדּוֹר וְחֹשׁוֹב כָּל כָּךְ.

הָאֶזֶן הָאֵל לְכָל הַדְּבָרִים
וְאָמַר: ”שִׁימוּ לֵב, הִקְרִים!
הִתְדַּעֲוּ אֵיזוֹ תְּכוּנָה בְּעֵינֵי חֲשׁוּבָה?
לֹא הֶדֶר וְלֹא גִבָּה, אֶלָּא עֲנוּה.
רַק הַר סִינִי, הִקְרָה הֶחָרֵב,
לֹא הִתְגָּאָה וְלֹא הִתְרַבֶּרֶב.
עַל הַר שְׁאֵת עֲצָמוֹ אֵינוֹ מְהִלֵּל
אֶתֵּן אֶת הַתּוֹרָה לָעָם יִשְׂרָאֵל,
וּלְכָל בְּנֵי עַמִּי יִהְיֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ
כְּמָה חֲשׁוֹב לְהִיּוֹת עָנוּ וְצָנוּעַ.”

ריב הקרים

במתן התורה, הקדוש ברוך הוא נתן לנו עשרת דברות.
הן עשרה דברים גדולים שמלמדים אותנו כיצד להיות בדרך
טובה.

הדברה הראשונה: אנכי ה' אלהיך -
המשמעות: צריך לדעת שה' ברא אותנו והוא מנהיג את
העולם.

הדברה השנייה: לא יהיה לך אלהים אחרים -
אנחנו מאמינים רק באלהים אחד.
הדברה השלישית: לא תשא את שם ה' לשוא -
צריך לדבר על שם ה' בכבוד ולא בשוהי.
הדברה הרביעית: זכור את יום השבת לקדשו -
בשבת צריך לנוח, להתפלל ולהיות עם המשפחה.
הדברה החמישית: כבד את אביך ואם -
להקשיב, לעזור ולכבד את ההורים.

כל שאר הדברות מדברות על:
לא תרצח - לא מכאיבים לאחרים,
לא תנאף - נשואים נאמנים,
לא תגנב - לא לוקחים משהו של אחר,
לא תענה ברעך עד שקר - לא משקרים,
לא תחמד - לא מקנאים בדברים שיש לאחרים.
הדברות הם כמו שרשרת שמחזיקה אותנו ביחד -
ומזכירה לנו כיצד להיות עם טוב, ישר ואהוב.

ריב הקהלים

1. קראו את המשפטים וסמנו נכון לא נכון:
הר הרמון הוא הכי גבוה □ נכון □ לא נכון
הר המוריה נמצא בדרום □ נכון □ לא נכון
הר הכרמל צופה אל הים □ נכון □ לא נכון
הר תבור נמצא בעמק יזרעאל □ נכון □ לא נכון
הר סיני התגאה מאד □ נכון □ לא נכון
ה' בחר ביהר הכי יפה □ נכון □ לא נכון

2. השלימו את המשפטים:

1. ברחבי העולם נשמעה ה_____.
2. הר הרמון אמר: "אני הכי _____ מכלם."
3. הר המוריה אמר: "חשובה ה_____!"
4. הר הכרמל צופה אל ים _____ ועמק.
5. הר סיני עמד ב_____ ולא התגאה.
6. ה' בחר ביהר שיהוא _____ וצנוע.

ריב הקהלים

3. סִדְרוּ אֶת הַמִּשְׁפָּטִים לְפִי הַסֵּדֶר:

☐ ה' בָּחַר בְּהַר סִינִי

☐ הַר תְּרֵמוֹן דִּבֶּר רֹאשׁוֹן

☐ נִשְׁמָעָה הַבְּשׂוּרָה עַל מִתֵּן תּוֹרָה

☐ הַר הַמּוֹרִיָּה הִזְכִּיר אֶת הַקְּדוּשָׁה

☐ הַר סִינִי שָׁתַק וְלֹא הִתְגָּאָה

☐ ה' הִסְבִּיר לָמָּה בָּחַר בְּסִינִי

4. מִצְאוּ בַּסֵּפֶר וְסַמְנוּ:

1. צַבֵּעַ אָדָם: שְׁלֹשָׁה צְבָעִים שְׁמֻזְכָּרִים בַּסֵּפֶר

2. צַבֵּעַ כָּחֹל: שְׁנֵי מְקוֹמוֹת גְּאוֹגְרָפִיִּים

3. צַבֵּעַ יָרֹק: שְׁתֵּי תְכוּנוֹת חֲשׂוֹבוֹת שֶׁה' אוֹהֵב

קבלת התורה

ביום חג השבועות קרה דבר גדול ונפלא - הקדוש ברוך הוא נתן לנו את התורה על הר סיני.
כל עם ישראל עמד מוכן בתוך המדבר, גברים, נשים, זקנים, ילדים, טף ואפילו תינוקות קטנים - כלם חכו בהתרגשות. כל העם היה כאיש אחד בלב אחד.
פתאום נשמעו קולות וברקים בשמים.
קול גדול התקרב, והשופר נשמע בכל ההר מלמעלה. הר סיני התכסה בענן ועשן, והעם הסתכל בפחד, יראה, אהבה ושמחה.
אז הרים משה רבנו את עיניו ועלה להר.
הקדוש ברוך הוא דבר אל העם מתוך האש, ונתן לנו את עשרת הדברות - חקים לחיים.
בני ישראל שמעו את קולו של ה' באוזניהם!
ואמרו בקול רם: "נעשה ונשמע" -
כולם הסכימו לקחת עליהם את התורה באהבה.
מאותו יום - עם ישראל נקרא עם התורה.

קבלת התורה

1. איפה נתן ה' את התורה לעם ישראל?

2. מי עמד סביב להר?

3. מה ראו ושמעו האנשים בזמן מתן תורה?

4. מה עשה משה?

5. איזה דברים נתן ה' לעם?

6. מה אמרו בני ישראל ומה המשמעות?

עֲשֵׂת הַדְּבָרוֹת

בְּמַתָּן הַתּוֹרָה, הִקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ עֲשֵׂת דְּבָרוֹת.
הֵן עֲשֵׂת דְּבָרִים גְּדוֹלִים שְׁמֵלֵמַדִּים אוֹתָנוּ כִּיצַד לְחִיּוֹת בְּדֶרֶךְ טוֹבָה.
הַדְּבָרָה הָרִאשׁוֹנָה: אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ - צָרִיךְ לִדְעַת שֶׁה' בָּרָא אוֹתָנוּ וְהוּא
מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם.

הַדְּבָרָה הַשְּׁנִיָּה: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים - אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים רַק
בְּאֱלֹהִים אֶחָד.

הַדְּבָרָה הַשְּׁלִישִׁית: לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' לְשׁוּא - וְלֹא לְהִשָּׁבַע בְּשֵׁמוֹ
לְשׁוּא. (לָכֵן כָּאֲשֶׁר אָנוּ מִבְּטִיחִים דְּבָרִים-אָנוּ תָּמִיד אוֹמְרִים "בְּלִי נֶדֶר",
"בְּעֲזֶרֶת ה'")

הַדְּבָרָה הָרְבִיעִית: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ - בַּשַּׁבָּת צָרִיךְ לָנוּחַ,
לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִיּוֹת עִם הַמִּשְׁפָּחָה.

הַדְּבָרָה הַחֲמִישִׁית: כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ - לְהִקְשִׁיב, לְעֲזוֹר וּלְכַבֵּד
אֶת הַהוֹרִים.

כָּל שְׂאֵר הַדְּבָרוֹת מִדְּבָרוֹת עַל:

לֹא תִרְצָח - לֹא מְכַאֲבִים לְאַחֵרִים וּבִטָּח שֶׁלֹּא הוֹרְגִים אֲנָשִׁים אֲחֵרִים.
לֹא תִנָּאֵף - נִשְׂאָרִים נְאֻמִּים,

לֹא תִגְנֹב - לֹא לֹקְחִים מִשֶּׁהוּ שֶׁל אֲחֵר,

לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַף עַד שֶׁקָּר - לֹא מְשַׁקְרִים,

לֹא תִחַמֵּד - לֹא חוֹמְדִים, חוֹשְׁקִים אוֹ רוֹצִים בְּדְבָרִים שֶׁיֵּשׁ לְאַחֵרִים,

וְכַמוֹכֵן שֶׁלֹּא לֹקְחִים חֶפְצִים שֶׁשִּׁיכִים לְאַחֵרִים אוֹ לֹא שִׁיכִים לָנוּ.

הַדְּבָרוֹת הֵם כְּמוֹ שְׁרֵשֶׁת שְׁמִחְזִיקָה אוֹתָנוּ בִּיחָד - וּמִזְכִּירָה לָנוּ כִּיצַד
לְהִיּוֹת עִם טוֹב, יָשָׁר וְאַהוּב.

עֲשֵׂת הַדְּבָרוֹת

1. כְּשֶׁמִּגִּיעָה שַׁבָּת - אוֹתִי זֹכְרִים.

בַּבַּיִת וּבַבַּיִת הַכִּנֹּסֶת אוֹתִי שׁוֹמְרִים.

אֲנִי מְקַדֶּשֶׁת מִיָּמִים רְגִילִים -

וְבִי הַמְשַׁפָּחָה יַחַד שְׂמֵחַ.

מִי אֲנִי?

2. כְּשֶׁמִּשְׁהוּ יֵשׁ לַחֲבֵר -

אֲנִי נִרְאָה בַּעֲיֵנִים וְרוֹצָה בִּלְב.

אֲבָל הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת: אַל תִּהְיֶה כָּךְ!

תִּשְׂמַח בָּמָה שֶׁיֵּשׁ לָךְ!

מִי אֲנִי?

3. בְּכָל בַּיִת אֲנִי מְאֹד חָשׁוּב.

אִם מְכַבְּדִים אוֹתִי - הַבַּיִת שָׁלוֹם וְטוֹב.

צְעָקָה, בְּטוֹל אוֹ עֲזָרָה בְּמִקּוֹמִי -

מִרְאָה שְׂאֵתָם שׁוֹמְרִים עָלַי.

מִי אֲנִי?

ספור מגילת רות

בְּאַפְרָתָה, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, גָּרָה מְשֻׁפָּחָה - אִישׁ בְּשֵׁם אֱלִימֶלֶךְ, אִשְׁתּוֹ נָעָמִי, וְשְׁנֵי בָנֶיהֶם. בְּאֶרֶץ הָיְתָה רָעָב, וְהַמְשֻׁפָּחָה עָבְרָה לְאֶרֶץ מוֹאָב. שָׁם נָשְׂאוּ הַבָּנִים לְנָשִׁי מוֹאָב: רות וְעֵרְפָּה. אֵךְ לְצַעַר הַמְשֻׁפָּחָה - אֱלִימֶלֶךְ וְשְׁנֵי הַבָּנִים מָתוּ. נָעָמִי נִשְׁאַרָה לְבֵד - בְּאֶרֶץ זָרָה. נָעָמִי הִחְלִיטָה לַחְזֹר לְבֵיתָהּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הִיא אָמְרָה לְכָלוּתֶיהָ: "שׁוּבָנָה לְבֵית אֲמוֹתֶיךָ." עֵרְפָּה נִפְרְדָה וַחֲזָרָה, אֲבָל רות אָמְרָה לְנָעָמִי: "כִּי אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִּי אִלָּה... עִמּוֹךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי.".

רות לא עֲזָבָה אֶת נָעָמִי וְהִלְכָה אִתָּהּ לְבֵית לָחֶם. כְּשֶׁבְּאוּ שָׁם, לֹא הָיָה לָהּ מָה לֶאֱכֹל. רות יָצְאָה לְלֶקֶט שְׁבֹולִים בַּשָּׂדֶה, וּבְמִקְרָהּ הָיָה לָקֻטָּה בַּשָּׂדֶה שֶׁל בְּעִז - אִישׁ טוֹב וְצָדִיק. בְּעִז רָאָה אֶת רות, שָׁאַל עָלֶיהָ, וְהִתְרַשֵּׁם מִחֲסִדָּהּ לְנָעָמִי. הוּא אָמַר לָהּ לָבוֹא לְלֶקֶט אֲצִלוֹ, וְצֹוָה עַל הַפְּעָלִים שֶׁיִּנְיְחוּ לָהּ שְׁבֹולִים. בַּסּוּף, בְּעִז נָשָׂא אֶת רות לְאִשָּׁה. רות וּבְעִז נולד לָהֶם בֶּן בְּשֵׁם עוֹבֵד, וּמִמֶּנּוּ נולד יִשִּׁי, שֶׁהָיָה אָבִיו שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ!

רות, הַגִּיּוֹרֶת מִמוֹאָב, נִהְיְתָה סְבִתָּא רַבָּתָא שֶׁל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּזָכוֹת הַחֶסֶד שֶׁעָשְׂתָה - הִתּוֹרָה מַעֲלָה אוֹתָהּ לְמַעֲלָה גְדוֹלָה.

ספור מגילת רות

1. למה עזבה נעמי את ארץ ישראל?

2. מי היתה רות ומה אמרה לנעמי?

3. מה עשתה רות בשדה?

4. מי היה בעז ואיך עזר לרות?

5. מי היה הנכד של רות?

6. מה אנו לומדים מרות?